

Radolna, plemenite postrvi, švigajoče po njenih vrtincih, in divji golobje, obletavajoči sivo Vintgarjevo pečevje. Domačin se je le z grozo bližal njegovim prepadam, in strahoma so si ob zimskih večerih pripovedovali o žrtvah, katere so pogoltnila temna Vintgarjeva brezdna. Samo na kakih dveh mestih se je prišlo do dna, sicer je pa bila soteska stoletja in stoletja zakrita človeškemu očesu. L. 1890. je pa gosp. Žumer, župan v Gorjah, ogledal sotesko, kolikor je bilo mogoče, naredil je načrt poti skozi Vintgar, l. 1891. je to pot tudi začel graditi in je ves čas osebno vodil gradbo. Vse delo je bilo pa dovršeno šele l. 1896.

Obiskovavec si še misliti ne more, koliko naporov je bilo treba, da se je skozi najbolj divje skalovje zgradila pot, po kateri sedaj tako lahko prehodiš sotesko, kakor bi se izprehajal po šetališču. Koliko je bilo treba prekopati zemlje, koliko skalovja razstreliti, koliko mostov in hodnikov zgraditi, kolikokrat tvegati zdravje in življenje! (Gl. sliko na str. 213.)

Soteska se začinja ob Šumu polagoma. Skale so začetkom nizke, rastejo pa vedno više in više, soteska se vedno bolj zožuje, voda postaja bolj in bolj globoka in temna. Pot je začetkom precēj visoko nad vodo in te vodi mimo majhne kolibice, v kateri so delavci shranjevali orodje. Za kolibo je v strugi skala, ki ima v srednje veliki vodi podobo osem metrov dolge zmajeve glave, kateri se čez čelo in gobec uliva voda.

Na tem mestu je soteska toliko odprta, da vsaj solnce lahko posije do vode. Ako si se v mrzlem puhu ob Šumu shladil, in če te je morebiti prevzel mrzli veter, ki ga Radolna prinaša s seboj iz Vintgarja, lahko tukaj sedeš na klopico in si ogreješ kri ob solnč-

nih žarkih. Tu si tudi moreš ogledati rastlinstvo Vintgarjevo, ki se zelo razločuje od rastlinja v bližnji okolici.

Uprav pred teboj je pa divji del soteske, kateremu so dali ime „Pekel“. Prav primerno je to ime. Pečine se namreč tu na obeh bregovih povspno v višavo, in oba bregova se drug drugemu približata tako, da nastane med njima globoko, skrivnostno in temno brezdno. Razdrapano, neredno nagromadeno skalovje je zaslonjeno s temnim smrečjem in svetlo-zelenim grmovjem. Tu

Most nad Šumom.